

l.o.

Onderwijs in licht

Education in light

007

PROJECTEN

*Stenden
University/
Kennis Campus*

INTERVIEW

R. Veenstra

PRODUCT

Silverled

WE LOVE
SKOOL

**Uitgever/
Editor**

**Centrum voor
Lichtarchitectuur**

Zonnedauw 10
9202 PA Drachten
The Netherlands
Tel: + (31) (0) 512 570273
Fax: + (31) (0) 512 570277
e-mail: red@lichtorgaan.nl

Colofon.

Lichtorgaan
zonnedauw 10
9202 PA Drachten
The Netherlands
Tel: +(31)(0)512 570273
Fax: + (31)(0)512 570277
e-mail: red@lichtorgaan.nl

Tekst/Text
Folkert van der Glas

Vertaling/Translation
DC Taleninstituut, Eernewoude

Fotografie/Photographie
Albert Brunsting

Grafisch ontwerp/Graphic design
Sjoerd Kooistra

ISSN
1572-1167

Intro

Onderwijs
in licht.

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangens as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shouldn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice. The basic idea should be that people must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the hu-

Education
in light.

man traffic flows though then occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice.

Jan Adema
Algemeen directeur

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangens as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are

corridors, and we shouldn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice. The basic idea should be that people must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows though the

Jan Adema
Algemeen directeur

Info/info

Onderwijs in licht
education in light
pag 4

Projecten/
projets

Interview R.Veenstra
Interview R.Veenstra
pag 6

**Kennis Campus
Emmen**
Kennis Campus
Emmen
pag 8

Groningen
Groningen
pag 4

Kleine
Projecten/
small
projects

Heerde
Heerde
pag 6

Onderwijs in licht
education in light
pag 4

Interview R.Veenstra
Interview R.Veenstra
pag 34

Nieuw
product/
New
product

Silverled
Sileverled
pag 44

Beeld-
verantwoording

De foto's in deze uitgave komen uit de volgende gerealiseerde projecten:

Emmen
Kennis Campus
Architect Aas

Groningen
Swoistee
Architect Eduard C. Gerdts

Heerde
Noordgebouw
Architect Kees Groen

Leeuwarden
Piter jelles
Architect ??????

Leeuwarden
Piter jelles
Architect ??????

Content

OVER ONDER- WIJS & LICHT

Cees Groen aan het woord.

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als riolen, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te verplaatsen. De gangen zijn immers de verbindingswegen, al het menselijk verkeer stroomt door het wijdvertakte gangenstelsel.

Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks ologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks verlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotselingverlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotseling veel minder goed te verlaten. De les? Voor een bewoner van een verzorgingshuis is een praatje op de gang hetzelfde als een praatje op straat. Zorg dus dat de verlicht-

ing daaraan is aangepast.

low of traffic
The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shou dn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice.
T

ple must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows though the complex maze of corridors.
In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She he basic idea should be that people must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows though the complex maze of corridors.
In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She walks

from her room into the corridor and finds a hardly-lit passage in semidarkness. For her this corridor is the doorstep to her home! So immediately she will get the impression that it is twilight, and it is already getting late. She is suddenly more anxious to leave her apartment.

Kees Groen
Algemeen directeur

ABOUT EDU- CATION & LIGHT

Cees Groen aan het woord.

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als riolen, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te verplaatsen. De gangen zijn immers de verbindingswegen, al het menselijk verkeer stroomt door het wijdvertakte gangenstelsel.

Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks ologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks verlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotselingverlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotseling veel minder goed te verlaten. De les? Voor een bewoner van een verzorgingshuis is een praatje op de gang hetzelfde als een praatje op straat. Zorg dus dat de verlicht-

ing daaraan is aangepast.

low of traffic
The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shou dn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice.
T

ple must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows though the complex maze of corridors.
In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She he basic idea should be that people must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows though the complex maze of corridors.
In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She walks

from her room into the corridor and finds a hardly-lit passage in semidarkness. For her this corridor is the doorstep to her home! So immediately she will get the impression that it is twilight, and it is already getting late. She is suddenly more anxious to leave her apartment.

Kees Groen
Algemeen directeur

INTERVIEW: KLEUR DOET ME ALLES.

Robert Veenstra

Voorzitter College van Bestuur Stenden Hogeschool.

Cees Groen aan
het woord.

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als riolen, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te verplaatsen. De gangen zijn immers de verbindingswegen, al het menselijk verkeer stroomt door het wijdvertakte gangenstelsel. Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks ologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks verlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotselingverlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotseling veel minder goed te verlaten. De les? Voor een bewoner van een verzorgingshuis is

een praatje op de gang hetzelfde als een praatje op straat. Zorg dus dat de verlichting daaraan is aangepast.

The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridorThe stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shou dn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors thproblem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shou dn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice. The basic idea should be that people must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows though the complex maze of corridors.

In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She walks from her room into the corridor and finds a hardly-lit passage in semidarkness. For her this corridor is the doorstep to her home! So immediately she will get the impression that it is twilight, and it is already getting late. She is suddenly more anxious to leave her apartment.

Kees Groen
Algemeen directeur

INTERVIEW: COLOR EVERYTHING TO ME.

Robert Veenstra

Voorzitter College van Bestuur Stenden Hogeschool.

**Cees Groen aan
het woord.**

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als riolen, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te verplaatsen. De gangen zijn immers de verbindingswegen, al het menselijk verkeer stroomt door het wijdvertakte gangenstelsel. Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks ologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks verlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotselingverlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotseling veel minder goed te verlaten. De les? Voor een bewoner van een verzorgingshuis is een praatje op de gang hetzelfde als een praatje op straat. Zorg dus dat de verlicht-

ing daaraan is aangepast.

The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridorThe stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shou dn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors thproblem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shou dn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors ths, and we shou dn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice. The basic idea should be that people must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows though the complex maze of corridors. In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be

in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She walks from her room into the corridor and finds a hardly-lit passage in semidarkness. For her this corridor is the doorstep to her home! So immediately she will get the impression that it is twilight, and it is already getting late. She is suddenly more anxious to leave her apartment.

Kees Groen
Algemeen directeur

Case 1 :

Kennis Campus

klaar voor

de wereld.

ready for te world

Cees Groen aan het woord.

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als riolen, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te verplaatsen. De gangen zijn immers de verbindingswegen, al het menselijk verkeer stroomt door het wijdvertakte gangenstelsel.

Cees Groen speaks about.

Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maak

Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maak

Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks ologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks verlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar

woning plotselingverlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotseling veel minder goed te verlaten. De les? Voor een bewoner van een verzorgingshuis is een praatje op de gang hetzelfde als een praatje op straat. Zorg dus dat de verlichting daaraan is aangepast.

Kees Groen

Algemeen directeur

low of traffic

The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shou dn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice.

The basic idea should be that people must consider

Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maakt pleasant to move through the corridors.

The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows though the complex maze of corridors. In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She walks from her room into the corridor and finds a hardly-lit passage in semidarkness. For her this corridor is the doorstep to her home! So immediately she will get the impression that it is twilight, and it is already getting late. She is suddenly more anxious to leave her apartment.

Kees Groen

Algemeen directeur

LO 006

Licht voor de zorg

020

LO 006

Leeuwarden
Stenden University

Leeuwarden
Stenden University

dingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen

LO 006 Licht voor de zorg

Object:

SPECIAL DESIGN FOR THIS PROJECT

Geschikt voor elk
hoog kantoor

Object:

DE UFOOOOOO

Design:
Egbert
Keen

Producer:
Artillite

Sales:
Artillite
Raak

Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren (standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours (standard RAL 9006).

Leeuwarden
Stenden University

dingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorgenkind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen

Leeuwarden
Stenden University

Case 1: Architecten bureau Cees Groen.

ready for te world

Cees Groen aan het woord.

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorg-kind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als riolet, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te verplaatsen. De gangen zijn immers de verbindingswegen, al het menselijk verkeer stroomt door het wijdvertakte gangenstelsel. Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks ologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks verlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plot-

selingverlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotseling veel minder goed te verlaten. De les? Voor een bewoner van een verzorgingshuis is een praatje op de gang hetzelfde als een praatje op straat. Zorg dus dat de verlichting daaraan is aangepast.

Kees Groen
Algemeen directeur

low of traffic
The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shouldn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice. The basic idea should be that people

must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows through the complex maze of corridors. In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She walks from her room into the corridor and finds a hardly-lit passage in semidarkness. For her this corridor is the doorstep to her home! So immediately she will get the impression that it is twilight, and it is already getting late. She is suddenly more anxious to leave her apartment.

Kees Groen
Algemeen directeur

Greunshiem
Leeuwarden

Object:

ILO STRATO

Design: Egbert Keen Producer: Artillite Sales: Artillite Raak

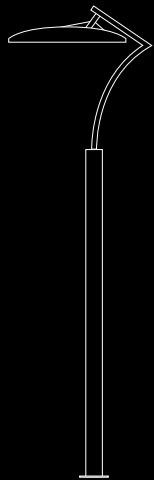
Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren (standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours (standard RAL 9006).

Object:

DE BARTLEHIEM

Design: Egbert Keen Producer: Artillite Sales: Artillite Raak

Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren (standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours (standard RAL 9006).

Greunshiem
Leeuwarden

Design:
Egbert
Keen

Producer:
Artilite

Sales:
Artilite
Raak

Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren
(standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours
(standard RAL 9006).

Design:
Egbert
Keen

Producer:
Artilite

Sales:
Artilite
Raak

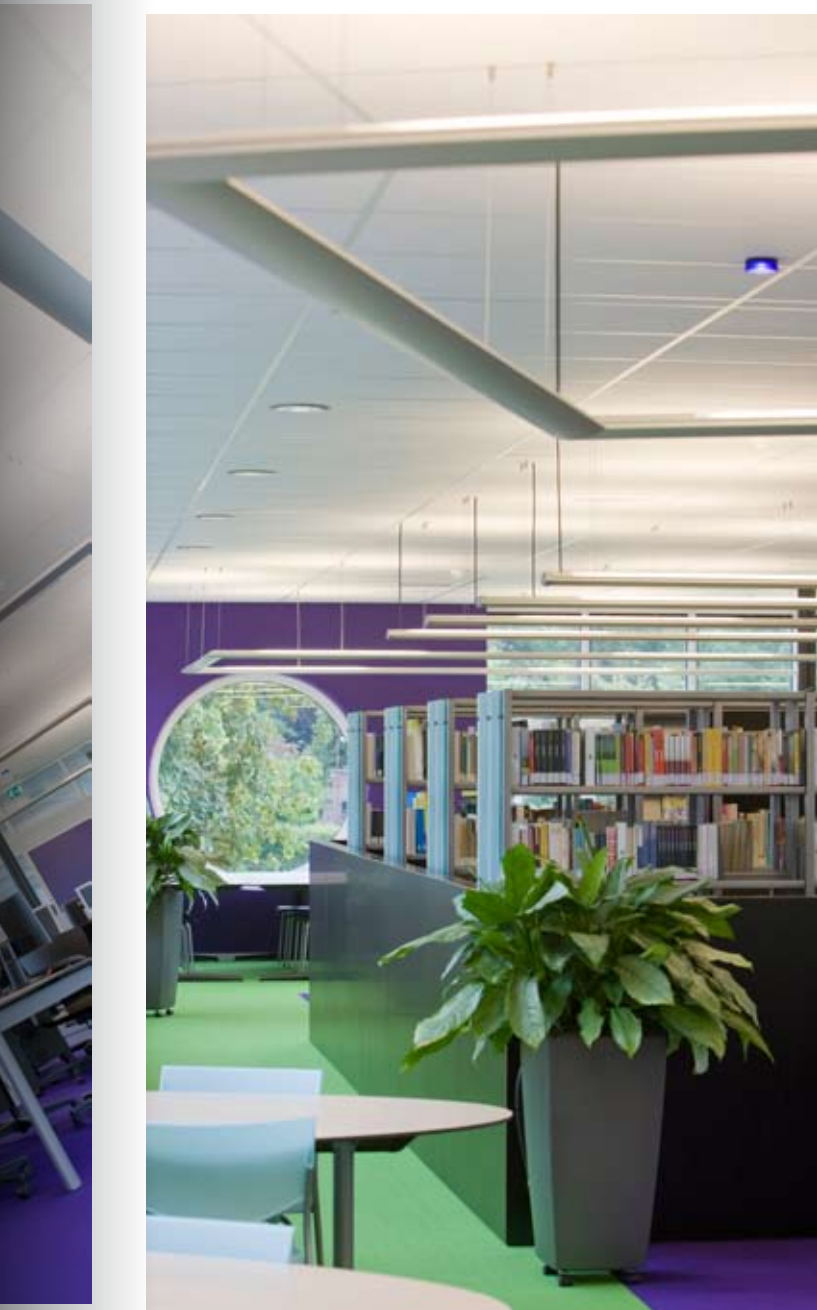
Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren
(standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours
(standard RAL 9006).

JAN ADEMA:
**"WE HEBBEN
GEPROBEERD
EEN CONCEPT
NEER TE LEGGEN
DIE AANSLUIT
BIJ EEN CAMPUS
IDEE."**

Case 1: Architecten bureau Eduard C. Geerts.

ready for te world

Cees Groen aan het woord. NL

Het stiefkind in de architectuur: de verbindingswegen tussen alle ontmoetingsruimten. En het zorg-kind wat verlichting betreft... Het lijkt wel of dit de sluitpost is van alle begrotingen. 'Gangen zijn gangen, en daar moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangenstelsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als rieten, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te verplaatsen. De gangen zijn immers de verbindingswegen, al het menselijk verkeer stroomt door het wijdvertakte gangenstelsel.

Hierbij moet de helderheidsverhouding en de wisselende licht- en kleurintensiteit in balans zijn met de biologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks ologische klok. Een voorbeeld maakt dat duidelijk. Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang op, en stuit op een nauwelijks verlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plot-

selingverlichte, halfdonkere gang. Voor haar is deze gang de stoep van haar woning! Dus meteen krijgt zij de indruk dat het schemert, en al laat is. Zij durft haar woning plotseling veel minder goed te verlaten. De les? Voor een bewoner van een verzorgingshuis is een praatje op de gang hetzelfde als een praatje op straat. Zorg dus dat de verlichting daaraan is aangepast.

Kees Groen
Algemeen directeur

low of traffic

The stepchild in architecture: the connecting roads between all meeting points. And the problem child where lighting is concerned. It seems as if this comes at the bottom of the list on any budget. 'Corridors are corridors, and we shouldn't make a fuss over them' is the general idea. This is not so. Because through that maze of corridors there is a constant flow of people moving from one room to another. Mostly corridors are as dark as sewers, with only an occasional wall light for 'ambiance'. That is an unfortunate choice. The basic idea should be that people

must consider it pleasant to move through the corridors. The corridors are after all the connecting roads, all the human traffic flows through the complex maze of corridors. In this the clarity standard and the varying light- and colour intensity should be in balance with the biological clock. An example will make that clear. Take e.g. a client in an old people's home. She walks from her room into the corridor and finds a hardly-lit passage in semidarkness. For her this corridor is the doorstep to her home! So immediately she will get the impression that it is twilight, and it is already getting late. She is suddenly more anxious to leave her apartment.

Kees Groen
Algemeen directeur

Design:

Egbert

Keen

Producer:

Artillite

Sales:

Artillite

Raak

Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren (standaard RAL 9006).

Ilostrato

Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours (standard RAL 9006).

Design:

Egbert

Keen

Producer:

Artillite

Sales:

Artillite

Raak

Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren (standaard RAL 9006).

Ilostrato

Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours (standard RAL 9006).

Greunshiem
Leeuwarden

Small Project 1: ZWART PLAFOND & CIRKELS

Black roof and Circles

**Cees Groen aan
het woord.**

NL

TL-licht maar dan an- ders.

moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangens-
telsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als riolen, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te
Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang

Kees Groen
Algemeen directeur

Object:

SPECIAL DESIGN FOR THIS PROJECT

Geschikt voor elk
hoog kantoor

Object:

DE BARTLEHIEM

Design:
Egbert
Keen

Producer:
Artelite

Sales:
Artelite
Raak

Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren
(standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

*To be delivered in RAL 9006 colours
(standard RAL 9006).*

**Cees Groen aan
het woord.**

NL

Small Project 1: ZWART PLAFOND & CIRKELS

Black roof and Circles

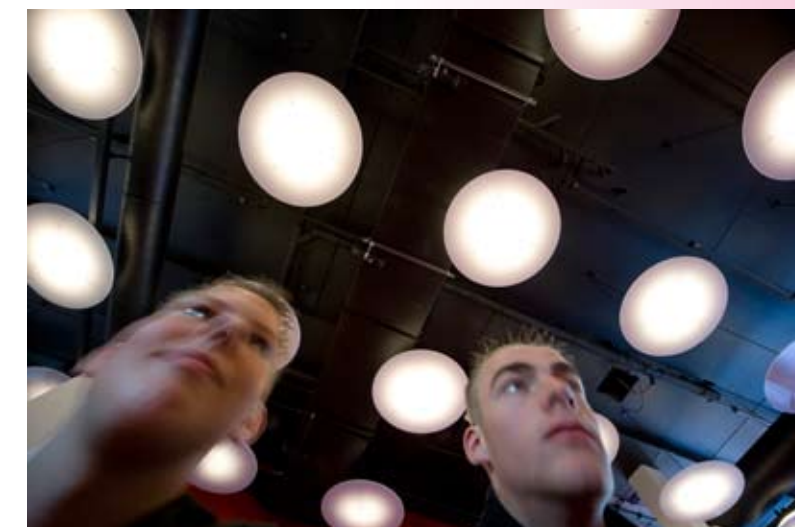
**Cees Groen aan
het woord.**

NL

TL-licht maar dan an- ders.

moeten wij niet moeilijk over doen', denkt men. Ten onrechte. Want via dat gangens-
telsel verplaatsen zich voortdurend mensen van de ene naar de andere ruimte. Meestal zijn ze aartsdonker als riolen, met hooguit een lampje tegen de wand voor de 'sfeer'. Dat is een ongelukkige keuze. De grondgedachte moet zijn dat mensen het prettig vinden om via de gangen zich te
Neem een bewoner van een verzorgingshuis. Zij loopt van haar kamer de gang

Kees Groen
Algemeen directeur

**Cees Groen aan
het woord.**

NL

Small Project 2:

SPINNENWEB VAN TL

Black roof and Circles

**Cees Groen aan
het woord.**
NL

TL-licht maar dan an- ders.

moeten wij niet moe-
iijk over doen', denkt
men. Ten onrechte.
Want via dat gangens-
telsel verplaatsen zich
voortdurend mensen
van de ene naar de
andere ruimte. Meestal
zijn ze aartsdonker als
riolen, met hooguit een
lampje tegen de wand
voor de 'sfeer'. Dat is
een ongelukkige keuze.
De grondgedachte
moet zijn dat mensen
het prettig vinden om
via de gangen zich te
Neem een bewoner
van een verzorgingshu-
is. Zij loopt van haar
kamer de gang

Kees Groen
Algemeen directeur

Small Project 2

SPINNEN VAN TL

Black roof and

**Cees Groen aan
het woord.**
NL

TL-licht maar dan an- ders.

moeten wij niet moe-
iijk over doen', denkt
men. Ten onrechte.
Want via dat gangens-
telsel verplaatsen zich
voortdurend mensen
van de ene naar de
andere ruimte. Meestal
zijn ze aartsdonker als
riolen, met hooguit een
lampje tegen de wand
voor de 'sfeer'. Dat is
een ongelukkige keuze.
De grondgedachte
moet zijn dat mensen
het prettig vinden om
via de gangen zich te
Neem een bewoner
van een verzorgingshu-
is. Zij loopt van haar
kamer de gang

Kees Groen
Algemeen directeur

Object:

ILO STRATO

Design:
Egbert
Keen

Producer:
Artlite

Sales:
Artlite
Raak

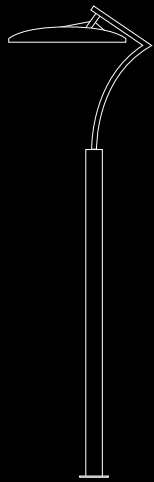
Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector
met een doorsnede van 1000 of 1270 mm.
Bijzonder geschikt voor pleinen en parken.
Voor diverse lichtbronnen. Standaard ge-
leverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact
fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren
(standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of
steel with a diameter of 1000 or 1270
mm.
Extremely suitable for squares and
parks.
Suitable for various light sources. Stand-
ard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W
compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours
(standard RAL 9006).

Object:

DE BARTLEHIEM

Design:
Egbert
Keen

Producer:
Artlite

Sales:
Artlite
Raak

Ilostrato

Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector
met een doorsnede van 1000 of 1270 mm.
Bijzonder geschikt voor pleinen en parken.
Voor diverse lichtbronnen. Standaard ge-
leverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact
fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren
(standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of
steel with a diameter of 1000 or 1270
mm.
Extremely suitable for squares and
parks.
Suitable for various light sources. Stand-
ard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W
compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours
(standard RAL 9006).

Design:
CLA &
Silverled

Producer:
CLA

Sales:
Artelite
Raak
Indoor

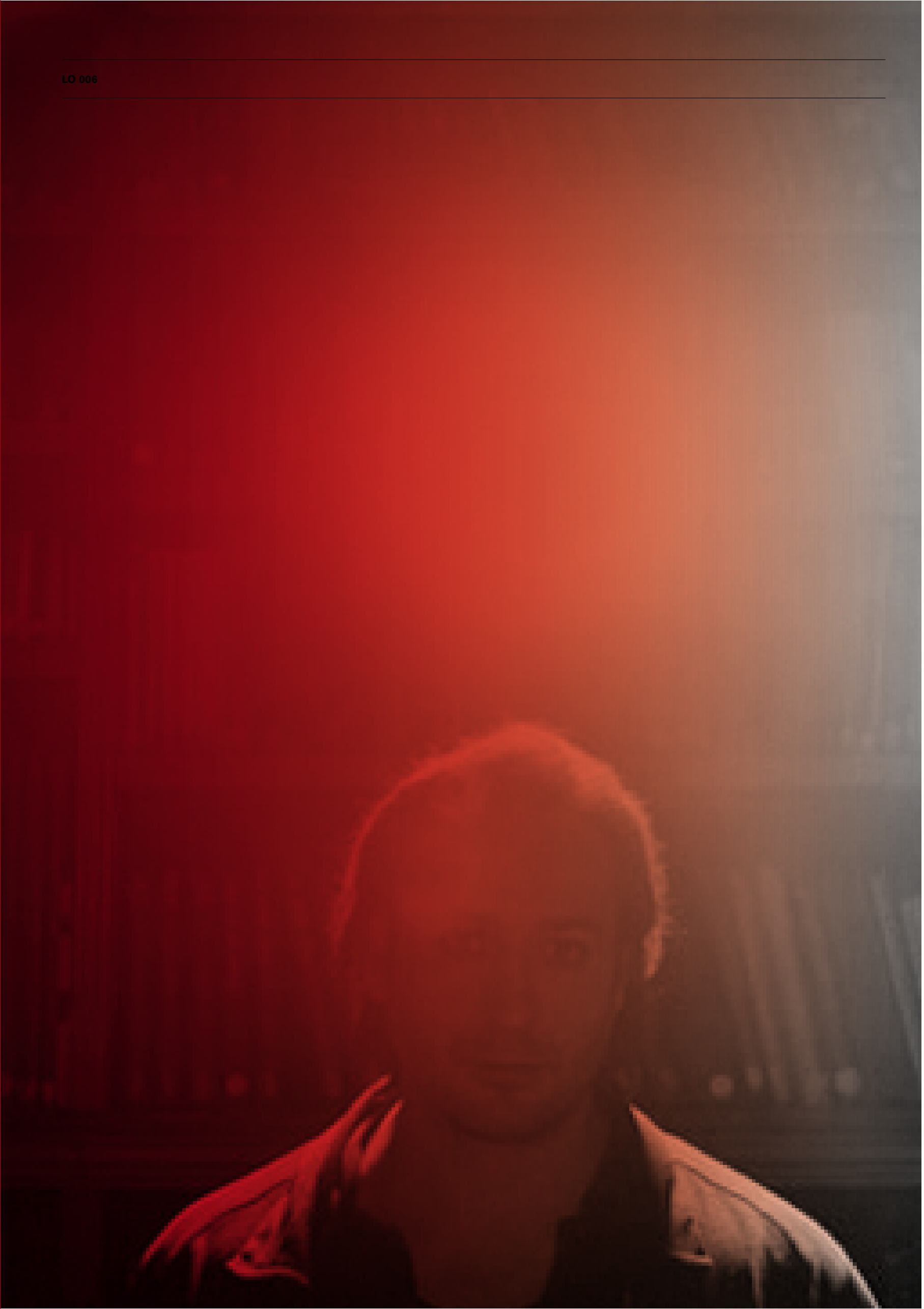
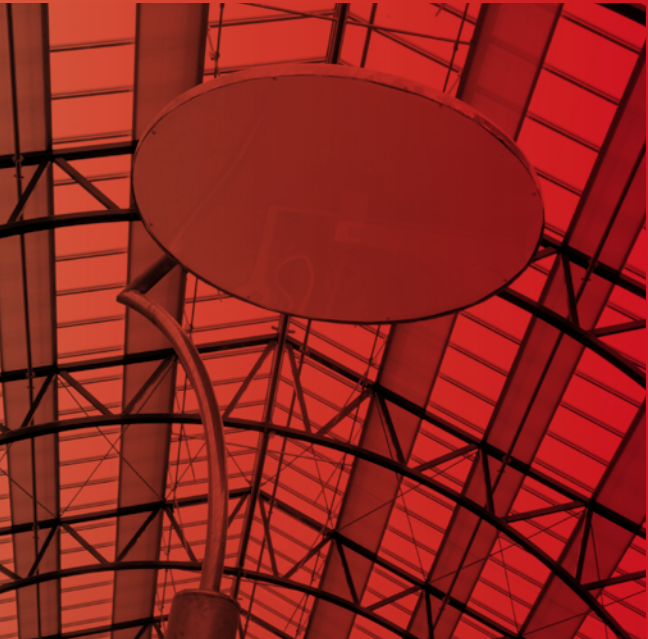
Object: Coloured Firefly

Ilostrato
Ilostrato is een uit staal gedrukte reflector met een doorsnede van 1000 of 1270 mm. Bijzonder geschikt voor pleinen en parken. Voor diverse lichtbronnen. Standaard geleverd met 4, 6, 8, 10 of 12x36W compact fluorescentie lampen.

Te leveren in RAL kleuren (standaard RAL 9006).

Ilostrato
Ilostrato is a reflector pressed out of steel with a diameter of 1000 or 1270 mm. Extremely suitable for squares and parks. Suitable for various light sources. Standard delivery with 4, 6, 8, 10 or 12x36W compact fluorescent lamps.

To be delivered in RAL 9006 colours (standard RAL 9006).

LIGHT IT IS
BEAUTIFUL
WHEN YOU
SEE IT

CENTRUM
VOOR
LICHT
ARCHITECTUUR

Zonnedauw 10
9202 PA Drachten
NL Tel: (+31)(0)512 570273
Fax: (+31)(0)512 570277
www.cla.nl
E-mail: info@cla.nl